

stilladt mig at stille, ogsaa muligt kunde gaae igjennem. Jeg maa med Hensyn til mig selv gjøre den Bemærkning, at det kunde synes at være en Inconsequens af mig at stille et saadant Forslag nu, da jeg forrige Gang erklærede, at jeg, uagtet jeg ønskede Forandringer i denne Lov, dog ikke vilde fremkomme med Ændringsforslag desangaaende, fordi jeg til sidst maatte stemme imod Loven. Denne Grund kunde vel ogsaa gjælde til 3die Behandling; men dog ere Aarsagerne ikke ganske de samme, thi dengang havde jeg endnu Anledning til at vente, at jeg ad anden Vej, nemlig gjennem Udvalget, kunde komme frem dermed. Jeg troede ikke, at dette denne Gang kunde finde Sted, og jeg vilde derfor ikke af reent formelle Grunde undlade at fremkomme med Noget, som jeg troede kunde have en ønskelig Indflydelse med Hensyn til denne Lovs Virkning. Jeg ønskede, at den Begunstigelse til visse Personer af de Familier, som havde Steder i Fæste, skulde have været udstrakt til vedkommende Fæsters Brødre, Søstre og disses Descendenter; men jeg havde ingen Grund til at vente, at dette skulde gaae igjennem, ligesom ogsaa flere ærede Rigsdagsmænd sagde til mig, at jeg ikke burde stille det for vidtløftigt, men heller mere specielt. Nu har jeg i dette Dieblif hørt den Indvendning, at det var for specielt; men jeg skal anføre de Grunde, hvorfor jeg har stillet det saaledes. Det vil være de fleste ærede Herrer og formodentligt Alle her i Thinget bekiendte, at det som en Levning fra gamle Tider, formodentligt fra den Maade, man havde at sledføre sig paa, er blevet Brug og Skik navnlig blandt Fæstere og er fra dem gaaet over til Selveiere, at en Mand eller Kone, naar de begynde at blive gamle, oplade som de kalde det, deres Gaard og give den til et af deres Børn. Dette gjøre de ofte, medens de selv endnu ikke ere saa gamle, at de jo meget godt kunne bestyre Gaarden. Alle de, der ere bekiendte med Landbosforholdene, vide, at det meget ofte er Tilfældet, at Sønnen, saasnart de blive saa store, at de troe at kunne bestyre Stedet, vedblive at trænge ind paa deres Forældre, for at de skulle overlade dem Gaarden, og vide ikke, hvilke gode Løfter de ville give dem, derfor, og det er meget ofte

Tilfældet, at denne Søn eller Datter understøttes af den ene af Forældrene. Jeg har seet mange Tilfælde, hvorved saadanne Mænd af Kjærlighed til deres Børn, af Omsorg for, at Stedet kunde blive hos Familien, have overladt dem Fæstet, og ere derved komne i en meget daarlig Tilstand, idet de ofte fra det Dieblif, de opgave Fæstet, meget have fortrudt dette Skridt; men de have dog opnaaet deres Hensigt, at Stedet blev i Familien. Jeg troer, at man, da man ikke kan bortrydde disse gamle Forhold, dog skulde søge at gjøre dem saa taalelige som muligt i enkelte Tilfælde, og jeg har navnlig tænkt mig et saadant Tilfælde, som meget ofte vil indtræffe, naar en Mand eller Kone har overladt Stedet til et af deres Børn, og dette muligt meget kort derefter døer. Den gamle Fader eller Moder er da aldeles ude af at Forbindelse med Gaarden, og nyder ikke den mindste Fordeel ved de Begunstigelser, som denne Lov tilstgter at give Fæstebondestanden i det Hele; hvorimod det let derved ofte vil skee, at Gaarden hurtigere gaaer fra Familien. Jeg har derfor troet at burde stille dette Ændringsforslag, og, hvis den høitærede Minister vil gaae ind paa det, har jeg ogsaa det Haab, at det vil gaae igjennem her i Thinget.

Justitsministeren: Der som Lovforslaget ikke anviste nogen anden Udvej til at sælge end den, som er grundet i selve Loven, saa troer jeg vel, at det Ændringsforslag, som nu senest blev omtalt, vilde være at anbefale; men, da Loven giver Afgang til ved Bevilning at sælge til andre Personer end dem, der nævnes i Loven, saa troer jeg ikke, at man i Loven skal opregne for mange Personer, som skulde have den Afgang, som selve Loven giver. Saadanne Forhold som de, den ærede Rigsdagsmand nu omtalte, kunne vist nok finde Sted; men jeg troer dog ikke, de ville medføre, at Forældre, som have afstaaet Gaarden, ville, selv om det Børn, til hvem de have overdraget den, dør, komme bort fra samme, da det jo er ganske almindeligt, at Forældre, naar de saaledes afstaae deres Gaard, betinge sig Aftag og lægge denne Aftag som en Byrde paa Gaarden.